

עמ"י 25335/09/14 - העורר, המשיבה, א כ, י ש נגד המשיבה/העוררת, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 25335-09-14 כ (עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גדעון
העורר
המשיבה
נגד
המשיבה/העוררת

09 ספטמבר 2014

1. א כ (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד ניר ליסטר
2. י ש
ע"י ב"כ עו"ד איחסן ווהבי

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שלום יפרח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמוסכם - לאחד את הדיון בשני העררים.

המזכירות תקשור את התיקים לאחר תום הדיון.

ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד, 09/09/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

שני עררים שהדיון בהם אוחד המתייחסים שניהם להחלטת בית משפט השלום הנכבד בבאר שבע (כבוד השופט יעקב דינו), מהיום במסגרתה הורה בית המשפט על שחרורה של המשיבה בעמ"י 25335-09-14 (להלן: "המשיבה") לחלופת מעצר הכוללת בין היתר תנאי מעצר בית מלא, ולעומת זאת האריך את מעצרו של העורר בעמ"י 25272-09-14 (להלן: "העורר"), עד מחר.

הבקשה שהוגשה בבית המשפט קמא ייחסה לחשודים (המשיבה והעורר) עבירות איומים ונהיגה פוזת וכן ייחסה למשיבה בלבד עבירת תקיפת בן זוג וגרימת חבלה.

על פי הנטען, נערכה פגישה בין המתלונן - בן זוגה לשעבר של המשיבה, מצד אחד ובין העורר והמשיבה מצד שני, ברכבו של העורר, אשר במהלכה על פי הנטען תקפה המשיבה את המתלונן בכך שנשכה אותו בידו ואילו העורר איים על המתלונן לפגוע בו במלל וכן באמצעות מברג אותו הפנה אל ראשו של המתלונן. כן נטען כי העורר נהג ברכב באופן פוזז שעלול היה לסכן את היושבים בו.

החשד מבוסס בעיקר על גרסתו של המתלונן, ועל סימני נשיכה בידו. גרסת המשיבה והעורר הינה כי המתלונן הוא שתקף את המשיבה והיא נאלצה להתגונן בכך שנשכה אותו. שניהם שוללים את הטענות בדבר איומים.

בית המשפט קמא קבע כי יש בסיס סביר לחשד העולה מן הראיות שבתיק אלא שסייג, ביחס לעוצמת החשד בהינתן כי מצויות בתיק שתי גרסאות סותרות ואין עדיפות למי מהן בהיעדר ראיות אובייקטיביות.

בית המשפט סבר כי אין מניעה לשחרר את המשיבה, נוכח המיחוס לה וכאשר אין לחובתה רישומים פליליים. לפיכך, ולאחר בחינת החלופה שהוצעה הכוללת כאמור מעצר בית מלא בפיקוח ערבים, אימץ את החלופה והורה על שחרורה של המשיבה.

מנגד, סבר כי יש להאריך את מעצרו של העורר, נוכח המיחוס לו ועל רקע עברו הפלילי המכביד, כדברי בית המשפט קמא.

המדינה טענה בערר שהגישה לעניין שחרורה של המשיבה, כי מסוכנותה הלכאורית מחייבת מעצרה בפועל. ב"כ העורר טען, במסגרת הערר שהגיש על ההחלטה להאריך מעצרו, כי עוצמת החשד נגדו אינה גבוהה, וכי מכל מקום ניתן לנטרל את מסוכנותו הלכאורית שהינה מסוכנות נקודתית לדבריו, המתייחסת למתלונן בלבד, באמצעות חלופת מעצר. כן טען לאפליה הן ביחס למשיבה והן ביחס למתלונן.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים שנשמעו במהלך הדיון ואשר פורטו בעררים, סבורני כי יש לדחות את שני העררים.

אעיר תחילה כי בשלב זה די בקיומו של חשד סביר לעניין המעצר, כאשר על בית המשפט לנקוט זהירות יתרה בהתייחס לשאלות המהימנות העולות לכאורה ובהן גרסתם של החשודים העומדת בסתירה לעדות המתלונן, ועל כן אינני רואה מקום לאמץ את המסקנה כי עוצמת החשד נמוכה.

מסוכנותו הלכאורית של העורר העולה מתוך המיחוס לו הינה לסברתי גבוהה למדי, זאת נוכח האיום לכאורה באמצעות כלי נשק קר - מברג, שיש בו חומרה רבה לכשעצמו, וודאי כאשר נלווית אליו נהיגה פוזת. לעורר עבר פלילי לא מבוטל הכולל בין היתר הרשעות בעבירות אלימות, רכוש, החזקת סכין, נהיגה פוזת ועוד, והוא אף ריצה עונש מאסר. עברו

הפלילי של העורר אכן מעצים את מסוכנותו הלכאורית ודעתי, כדעת בית המשפט קמא, כי בשלב זה אין לשחררו לחלופת מעצר. אין לקבל את טענת האפליה שנטענה הן ביחס למתלונן והן ביחס למשיבה. זאת נוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב, והן משום שלמשיבה אין כאמור רישומים פליליים.

אשר למשיבה, איני רואה כל מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא אשר הורה על שחרורו לחלופת מעצר. סבורני כי יש בחלופה שקבע בית המשפט קמא מענה הולם למסוכנותה הלכאורית של המשיבה, העולה מן העבירות המיוחסות לה ומכלל הנסיבות.

לפיכך, נדחים שני העררים.

לבקשת עו"ד ליסטר, אשר הושמעה כעת במהלך הקראת ההחלטה, אני מורה כי העורר יובא בדחיפות עוד היום לבדיקת רופא, משום שהוא חש בבטנו.

שב"ס יאפשר למשיב לקבל ציוד ראשוני בהתאם לנהלים.

**ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד,
09/09/2014 במעמד הנוכחים.
גד גדעון, שופט**